

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra DIDERICH MENSCHENSKRÆK

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komедier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komедier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 286. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb05val-shoot-idm140203107215760/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komедier

DIDERICH MENSCHEN-SKRÆK

SOLDATEN. Ja! jeg vil nok sige jer noget, dersom I vilde tie.

HENRICH. Ich sværer ham til bey unser Gott Mahometh und unser heiligen jüdischen Alcoranometh.

SOLDATEN. Ja det er et Bagbeest han har til Frue; jeg skulde aldrig fortryde derpaa, var hun ikke saa gammel og grim som hun er, og min Herre er udi sin blomstrende Alder, hvorfor maa han ikke holde sig en Matræsse, saa vel som alle andre Officeers udi Regimentet?

HENRICH. Det meener jeg og.

SOLDATEN. Men i hvor meget det Skabilken-Hovet spionerer, saa bliver hun dog narret. Adios Ephraim! min Herre vil selv see jer om en halv Tiime, og betale Pengene.

HENRICH. Adies Christopher Maurenbrekker — —

Soldaten og Fruen gaaer.

Denne sidste Relation gir mig Anledning til et nyt Puds, at faae ogsaa Pengene som Jøden skulde have.

SCEN. 11.

Henrich. Leander.

HENRICH. Herre, kom ud!

LEANDER. Henrich! Blev hun bortført?

HENRICH. Ja den første Act udi Comœdien er alt spillet, men Tieneren vil faae en Ulykke af sin Frue, for de Ord han taledede om hende. Hør, Herre! staaer nu her paa Skildtvagt, imedens jeg klæder mig om.

Han gaaer ud.

LEANDER. Officeren bliver narret, det er gandske vist. Gid jeg kun saa vel kunde blive hiulpen. Sagen synes meget giørlig. Jeg frygter kun, at Jøden kender Henrich. Men han er hurtig, og kand forvende sit Maal. Tilmed har Jøden kun seet ham eengang, og Klæerne gjør ham ogsaa ukiendelig. Ach! gid det vilde lykkes! Gid det vilde lykkes! Jeg lever mellem Frygt og Forhaabning. Hver Øyeblik vil imidlertid være en Ævrig-